

Maade har givet denne Korporations Medlemmer en Særret i Gymnasieskolen, en Særret, som man ikke har noget andet Sted her i Landet. Det vil sikkert være det ærede Medlem bekendt, at Marselisborg Skole vist er den eneste i Landet, der har en Bestemmelse, der lyder saaledes, at kun de Lærere, Adjunker og Lektorer, der har fuld Universitetsuddannelse, og som er ansatte ved Skolen dér, skal nøjes med 24 Timers ugentlig Gymnasieundervisning; for de andre gælder andre Regler. Noget saadant kendes ikke for Statskolens Vedkommende, og jeg kan sige overfor det ærede Medlem, at noget saadant kunde jeg ikke tænke mig at faa indført i Love eller Regler for Statsskolerne; thi det er jo ikke Meningen, at disse Gymnasieskoler skal afskæres fra at faa fremragende Lærerkrafter, selv om disse ikke har, hvad man kalder en normal Universitetsuddannelse.

Paa den ene Side synes jeg, det er en stor Forret, Cand. mag.erne faar gennem denne Bestemmelse ved Marselisborg Skole, og paa den anden Side synes jeg, det er en Forringelse af Skolens Kaar, at man paa den Maade i Virkeligheden lukker Døren for andre Lærere end dem, der er uddannede paa en ganske bestemt Maade.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg spurgte om Randers Statsskole og ankede over, at Arbejdet ved denne ikke var paabegyndt, skønt Bevillingen forlængst var givet. Jeg kan oplyse om den Sag, at Ministeriet er bekendt med, at de forberedende Arbejder, Jordarbejder og andre, nu er tilendebragte, at Licitationerne ogsaa, saa vidt jeg ved, er satte i Gang, og at man nu rimeligvis kan komme til at begynde paa Arbejdet derovre. Det har været forsinket paa Grund af Bygningsinspektør, Professor Kampmanns Død.

Der er endnu et lille Spørgsmaal om Gymnasieskolen, som jeg skal svare paa; det er rejst af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Det ærede Medlem spurgte, om man ikke fra Statens Side kunde følge det Eksempel, der var vist fra Københavns Amts Skoleraads Side, nemlig at faa Legater bragt til Veje ved de højere Almenskoler til Underhold for ubemidlede Elever, der gaar i Skolen. Det ærede Medlem nævnte, at Københavns Amts Skoleraad har bevilget 6 000 Kr. til dette Øjemed. Jeg tror, det ærede Medlem vilde, hvis han undersøgte Sagen, komme til Klarhed over, at en ganske tilsvarende Sum er til Stede overalt ved de Gymnasieskoler, som Staten har med at gøre. Ved de gamle Skoler er der Legatmasser, der anvendes til dette Øjemed, især efter, at

Skolepengesystemet er ophørt, og Skoleafgiften er indført, og ved de nye Skoler, der er kommet til, er der bevilget, om jeg ikke tager fejl, 1 500 Kr. aarlig til hver Skole til Stipendier af den Art.

Jeg kommer saa til et Spørgsmaal angaaende Universitetet. Det er rejst af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som ogsaa har rejst det i tidligere Rigsdagsamlinger. Det ærede Medlem spurgte, om Ministeriet ikke havde faaet Svar fra Universitetet paa en Forespørgsel om Betimeligheden af at oprette et nyt Professorat i Arvelighedslære, særlig i Racehygiejne. Universitetet har faaet denne Forespørgsel, og det har nedsat et Udvalg, som bestaar af Medlemmer baade fra det medicinske og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, men nogen Betænkning fra dette Udvalg er endnu ikke fremkommet. Jeg ved ikke, om det betyder, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen antydede, at man ved Universitetet maaske ikke er saa ivrig efter at faa oprettet denne Lærepost, maaske ikke har saa stor en Tro til, at en Lærepost i Racehygiejne med Hensyn til Menneskehedens Forbedring vilde have saa særlig stor Værdi i Øjeblikket.

Man har ogsaa spurgt mig, efter hvilke Principper de meget vanskelige Forfatterstipendier, som findes paa Finansloven, tildeles vedkommende Forfattere. Det var vist det ærede Medlem Hr. Sundbo, der spurgte om det, og jeg indrømmer, at man staar her overfor en saare vanskelig Opgave; jeg skal nævne, hvilken Praksis man følger denne Sag vedrørende. Praksis er den, at de Ansøgninger, der kommer til Ministeriet, tager Ministeren med til en Forhandling i Finansudvalget. Ministeren kan jo paa Forhaand, og det vil han tidt gøre, hvis han ikke selv kender vedkommende Forfattere og mener, at han kan bedømme deres Stilling, skaffe sig Underretning om, hvordan vedkommende Forfattere skal bedømmes, og han møder saa med de Oplysninger, han har kunnet skaffe, for det høje Finansudvalg, hvor man forhandler om Sagen og enes om, hvem man nu skal tage med. Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem vilde mene, at det er en praktisk Fremgangsmaade; om den er tilstrækkelig rationel og passer til det ærede Medlems Ønske, ved jeg ikke, men saa kan maaske det ærede Medlem give et Bidrag til, at man kunde komme ind paa andre Maader at afgøre dette vanskelige Spørgsmaal paa.

Jeg skal saa nævne et Smertensbarn paa mit Budget, men jeg kan heldigvis i